T E O Z O F S K I   R A D N I K

Brojevi 9 i 10 — 1 9 3 9 — Oktobar i novembar.

odlazi u ovom obliku kao završni svezak. Sva briga će nam biti da se i opet pokrene izdavanje našega lista Teozofije. Vijesti će slijediti redovno, a predavanja, članci, sastavci ili prijevodi priredi će se povremeno i prigodno.

Teozofski radnik zahvaljuje ponovo i osobito svima koji su svojim članskim prilozima kao i ostalim doprinosima poravnali oveći gubitak što je ostao od minule godine.

Sve one kojima je iskreno na srcu Bratstvo i prema tome Društvo komu je ono svrhom najljepše molimo neka bi istrajali, dok uzmogne Društvo samo da se izdržava izravno sasvim vlastitim radom.

Neka je ujedno hvala svima koji su svojim pismima otpremljenim u Adyar omogućili nazočnost našu na Godišnjoj Skupštini u Adyaru kao nenazočni delegati Teozofskoga Društva u Jugoslaviji.

SADRŽAJ	CONTENTS
X KONGRES I XVI GL. SKUPŠTINA	X CONGRESS & XVI AN. CONVENTION
SVAKIDANJI ŽIVOT MAJSTORA	DAILY LIFE OF A MASTER

R E D O V N I   SASTANCI

Ponedjeljkom u 19 sati za sve članove
U novembru govori sestra Ivka Roković o duševnim stanjima.
Četvrtkom sastanci Kruga Rukmini u 19 sati.
S a s t a n a k   K n j i ž n i c e   subotom u 19 sati.

V A N R E D N I   SATANCI

U subotu 11 novembra u 11 sati " Dan Šutnje ".
U nedjelju 12 novembra u 18 sati " Slavenski dan " uz učestvovanje Slavena u posebnom programu predavanja, muzike i pjesme.

17 novembra je D A N   U S P O M E N A na osnutak Društva

u taj dan naš Pretsjednik Dr. G.S. Arundale upućuje nas sve da se opomenemo svojih Obećanja, Obaveza, Zavjera, Zavjeta uopće svega što smo preuzeli na se da ispunjamo u životu. Bez obzira pod kakovima prilikama smo primili Obavezu ona je naše obećanje što ga moramo ovršiti. Novembar 17 je dan rođenja našega Društva. Za nas je taj dan dan rođenja u novi život koji nam je donio i obaveze. Tri tačke koje izražavaju svrhu našega Društva kazuju nam našu obavezu. Njihovo je značenje u tom da ih sprovodimo u životu do one krajnosti do koje najviše možemo i da ih pomažemo u svijetu. Ova je Obaveza naša osnovna, jer smo poslije nje mogli tek da primimo ostale. Možda pripadamo društvima ili pokretima koji nemaju naročitih obećanja, ali obaveze naše za njih ipak postoje.

V A Š A   T E O Z O F I J A

... Kad ste usvojili osnovne ideje Teozofije, ne nalazite li novu radost u svakoj žrtvi koju prinosite, novu utjehu u svakoj patnji koju vam je sudbina dosudila ?

C. JINARAJADASA

Naša sestra gđa. Nina Vavra - Bach proslaviće 40 obljetnicu svoga rada u Narodnom Kazalištu u Zagrebu. Pridružujemo se S L A V I !

X KONGRES I XVI REDOV.GLAVNA SKUPŠTINA
održana 30 septembra, 1 i 2 oktobra 1939 u Zagrebu

Jugoslavensko Teozofsko Društvo započelo je zborovanje za X Kongres i XVI Redovnu godišnju glavnu Skupštinu 30 septembra 1939 u 18,30 sati sjednicom vijeća koja je primila sav program za naredne dane.

Zborovanje započelo je u nedjelju 1 oktobra u 10,30 u nazočnosti izaslanika vlasti gospodina Zvonimira Kunca.

Nakon muzičke tačke sestre gdje Lucije bar.Ožegović sestra Jelisava Vavra otvorila je Kongres pozdravom gospodinu izaslaniku i ocrtala ideju Društva u vezi sa radom za Nj u ovoj godini.

Svi nazočni najuzvišenijim osjećajima usvojili su prijedlog Pretsjednika i popratili brzojavni pozdrav Njeg.Vel.Kralju Petru II i Njez. Kr.Vel.Kraljici Mariji srdačnim poklicima živjeli; ujedno Njeg.Kr.Vis. Kr.Namjes.Pavlu i Kralj.Namjesnicima; te Pretsjedniku gosp.Dragiši Cvetkoviću za koji je zahvalio šef kabineta Ministra Pretsjednika gosp. B. Anastasijević, gosp.Potpretsjedniku Dru Vladimiru Mačeku i gosp.banu banovine Hrvatske Dru Ivanu Šubašiću.Na znak pripravnosti gospodina izaslanika da bude ljubaznim tumačem sviju ovih izražaja odanosti riječima odraza Kongresa završio je dnevni red.

U 11 sati sestra Jelisava Vavra otvorila je XVI red.god.glav.skupštinu koja je izabrala sestru Veru Berković zapisničarom i sestru Reginu Kovačić i brata Stjepana Jakopčića ovjeračima zapisnika.

Prema dnevnom redu skupštine slijedili su izvještaji.Kako je brat tajnik Alojz Piltaver bio otsutan u vojsci sestra Maša Kovačić prikazala je rad Društva što ga je Skupština prihvatila sa zadovoljstvom i završila riječima Dr.Annie Besant o Karmi čime je Skupština odala poštovanje pokojnom Pretsjedniku Teozofskoga Društva za obljetnicu rodjenja.

Izvještajem blagajničkog poslovanja sestre Mile Žerovnik, koju je Skupština primila kao blagajničara, Skupština je prihvatila u cijelosti prikaz o primljenom daru odbora za pripremu Balkanskog Dana u iznosu od Din 8.000.-, te naročite posrednike kao sestru Zoricu Šišić izabrala začasnim članom, a brata Milana Pulanića članom Odbora. Gubitak minule godine je blagajničko poslovanje u ovoj godini zamijenilo dobitkom.

Izvještaj knjižničara sestre Elze Boltezar potvrdio je njeno živo staranje oko preuredjenja knjižnice što sadrži 800 primjeraka što su ih članovi živo upotrebljavali.

Revizijski odbor priklonio je veliku pažnju pregledavanjem knjiga, te je izvjestilac sestra Sofika Kauhnić prikazom stanja Društvenog poslovanja predložila razriješnicu Odbora koju je Skupština podijelila.

Narednom tačkom dnevnoga reda iznesni su prijedlozi i pitanja Središnjice Teozofskoga Društva u Adyaru dotično Pretsjednika Dr.G.S.Arundale-a.Prijedlozi se odnose na budućnost Teozofskoga Društva, i to

hoćemo li promjeniti tri tačke ciljeva Društva ?
Hoće li Pretsjednik da bude neutralan ?
Hoće li Društvo uvijek biti neutralno ?
Da li utvrdjena načela Teozofije i dalje zadovolje ?
Koje su osnovne Istine Teozofije ?

Skupština je prihvatila dotične prijedloge te će mišljenje iz naše sredine poslužiti raspravljanju vijeća Teozofskog Društva prigodom medjunarodne Skupštine T.D.u decembru ove godine u Adyaru.

Konačno je istaknut prijedlog o promjeni naziva našega Društva koji je Skupština usvojila , tako da se od sada Društvo zove:

TEOZOFSKO DRUŠTVO U JUGOSLAVIJI

Prema rezoluciji što ju je Skupština usvojila svi će najvećom mogućnosti poraditi da izraze i ostvare Bratstvo, te tako unesu Teozofiju kao Naredni Korak u svemu.

U 12,15 zahvaljuje Pretsjednik svima napose izaslaniku gospodinu Zvonimiru Kuncu za bratsko učestvovanje i zaključuje Skupštinu.

U njedjelju 1 oktobra poslijepodne nastavili su članovi i prijatelji domjenak u Društvenim prostorijama, Mesnička br.7, kojom su se prilikom izmjenjivale ugodne muzičke tačke pjevanja i pratnje na Klaviru supruga Udovč i sestre M. Justin te blage solo-gitare brata B.Maleševca. Rado bismo ovom zgodom najljepše zahvalili svoj našoj braći i sestrama i istaknuli pažnju kojom su u subotu 30 septembra za sjednicu vijeća skladno ugodili atmosferu sestra Lucija bar.Ožegović čirljivim pjevanjem što ga je odlično pratio brat Ing.Ivan Meixner.Iznimno se dojmila i nedjeljna sličica Teozofije sestara Irme Roković i Fride Scheweder.

SVAK-DANJI ŽIVOT MAJSTORA.

Često se postavljaju pitanja o svakidanjem životu Jednoga Majstora Mudrosti – o tomu, kako On provodi svoje vrijeme na fizičkoj razini.A to je možda dobar znak, ako to znači,da članovi barem misle na naše Majstore i nastoje da sebi predoče Njihov rad.Ja često osjećam,da mi ne mislimo ni napola dovoljno na One Velike i da Oni nemaju tako uzvišeno mjesto u životu članova danas,kako su ga imali u našem životu prije nekih četrdeset godina /:to je napisano godine 1930:/.Pa ako smo mi imali nešto uspjeha u našim proučavanjima,ako smo postigli neizrecivo preimućstvo,da se ponešto približimo do nogu tih velikih Adepata Učitelja,to je baš toga radi,što su Oni bili za nas žive realnosti i naš odnos prema njima je bio glavni činilac u našem životu.Tako je to bilo s nama prije, a tako jeste s nama još i danas.Zašto nije tako sa svima u ovim lošijim danima nemuževnih događaja?

Naša braća moraju nastojati,da sebi predoče da su među onima, koje mi nazivamo slobodno Majstorima;Oni su Veliki ne samo na različitim razinama razvitka,nego su i vrlo različitih smjerova zanimanja.Mi ne možemo shvatiti te mnoge smjerove rada, kojima su Oni zauzeti,jer se neki od Njih nalaze daleko iznad naših sposobnosti shvaćanja.Ali mi možemo shvatiti barem opći pojam da tako,kaošto su Oni služitelji i činovnici Moćne Hierarhije,koja čini spiritualnu Vladu svijeta,postoje i mnoga odjelenja u poslu što ga oni imaju da vrše;može se naći uposlenje u službenju toj najvećoj od svih Vlada za sve vrste muževa i žena na svim stepenima napretka njihova počevši od Onih,koji su podobni da budu poglavarima odjelenja i upraviteljima činovnika sve do mladih zvaničnika i pače i do činovničkih služitelja;tako može da bude da neki od nas,koji su Njihovi učenici,imaju priliku -da na tim najnižim razinama uđu u tu najveću građansku službu,-

Prirodno je, da onda kada mislimo na tu Vladu,uzdižu se pred nama ti veliki likovi vodića,ali ne smijemo zaboraviti ni to,da su potrebni i podložnici za obavljanje posla,U ranijim danima našega Društva čuli smo više o tim mladim činovnicima nego danas.U početku nije gđa Blavatsky govorila toliko o Majstorima koliko o "Braći",a pod tim izrazom nije ona mislilasamo na velike Pročelnike Hierarhije.nego i na Njezine služitelje – da – tako kažemo – činovnike u različitim odjeljenjima,koje je ona držala bližima i jednakima,te je o njima govorila više kao o pomagačima i prijateljima,nego o onima,kojima se odaje poštovanje.Ona je uvijek osjećala prema svojem Majstoru posvemašnju predanost i potpunu poslušnost,ali je ona imala drugova na nižim razinama,koji su joj kadkada pomagala u izvođenju fenomena, jer su imali takovu zamašnu ulogu u početku u Društvu.Tu je bio ozbiljan Egipćanin nazivom Trut Bej; tu je bio mladi učenik,kojega je ona nazivala "Benjamin" " razbaštinjeni" – veselo i kadkada zabavno biće. Držim,da je gđa Blavatsky upotrebljavala svoje izraze za manje točnosti,nego što smo danas navikli da to činimo.Mi danas upotrebljavamo riječ "Adept" za One,Koji su prešli petu veliku Inicijaciju – onu Asekha,koja označuje konac čisto čovječje evolucije;doista se može reći,da ona izdiže Arhata iz čovječanstva i čini ga odlučno Nadčovječnim.No ja sam čuo govoriti gđu Blavatsky o "adeptima" koji su bili inicirani i o adeptima,koji nisu bili inicirani – očito upotrebljavajući tu riječ jedino u onom smislu, u kojem ju upotrebljava onaj koji dobro poznaje okultnu znanost – baš kaošto bi neko mogao govoriti o izvjesnom čovjeku kao o "adeptu" u češljanju kose!

Naši Majstori su već onda,kada smo mi imali čast,da po prvi puta dođemo u dodir s Njima,bili Adepti u višem smislu riječi : Asekha Adepti i stoga su se nalazili na razini,gdje su mogli uzimati učenike,ako su to željeli.Samo je maleni srazmjer Adepata,koji su željeli,da se ime " Majstori može doista upotrebiti, pa je prirodno da s Onima imamo najuži dodir.Nešto kasnije – godine 1907,da budemo točni – gotovo svi Majstori,koje smo pobliže

poznavali postigli stepen Čohana i preuzeli odgovornost,da upravljaju sa pripadnim svojim zrakama.Onaj Koji dosegne tu razinu obično ne nastavlja dalje,da radi sa učenicima na fizičkoj razini,naprosto zato,što nema vremena da se bavi s njima.Ali ovi naši Majstori su u Svojoj velikoj ljubavi i samilosti pristali na to,da i nadalje podržavaju svoj odnos s onima, koje su Oni uvježbali i Oni su tako činili sve do danas.-

No ipak ne smijemo misliti,da i oni Adepti.Koji uzimaju učenike,troše mnogo Svojega vremena na njih.Napredak učenika ovisi o postojanom i neprestanom djelovanju titraja njegovoga Majstora na njegove vehikle,daleko više,nego bilo kojim direktnih uputa,koje mu prigodice daje Majstor.Mora se ipak spomenuti,da Adepti.koji su toliko milostivi,da nas uzimaju kao Svoje učenike,čine to ne namjesto,nego povrh Svojega redovitoga svakidanjeg posla.Oni imaju posla više sa čovječanstvom u skupinama,nego sa pojedincima,te više sa egoima,nego sa osobnostima.-

Mislimo na Njih tako,da uznastojimo utjecati na javno mišljenje i probuditi plemenita osjećanja simpatije,samilosti ili patriotizma.Oni uvijek bdiju i to Svaki nad Svojim područjima.da iskoriste svaku povoljnu priliku da ojačaju dobro ili umanje zlo.Adept sja na izvjesni skup ljudi,na narod,možda ili samo na dio naroda upravo onako.kao što sunce sja na nasade i srca nekojih senzitivnih ljudi u tom narodu okreću se prema gore kao cvijeće prema suncu i otvaraju se tomu utjecaju neznajući otkuda dolazi,ali osjećaju da je to dobro i da oplemenjuje.-

Kada dolazimo svomu Majstoru za redovni pohod,često ga nalazimo zabavljena poslom,koji je u tom da sjedi u svojoj sobi u meditaciji kadkada na onom velikom naslonjaču,kojega svi Njegovi učenici tako dobro poznaju,kadkada na terasi Svoje kuće, a kadkada u Svojem vrtu blizu jednostavnoga mosta i maloga vodopada.Kadkada,i ako rijetko kada,nalazimo Ga okružena od nekolicine učenika na fizičkoj razini ponajviše mladih monaha iz susjednoga manastira Taši-Lunpo.Može biti da je On odredio dane,u koje prima te mlade ljude-učenike; no o tom nemam nikakovih sigurnih obavjesti. A u nekim prigodama On Sam posjećuje taj univerzitet i to jedanput zato,da se sastane sa Tešu Lamom, a drugi put stoga da održi neku vrst predavanja ili uputstva.Kada vidimo,da je On očito zauzet.povučemo se diskretno za neko vrijeme i započnemo svoj običan posao - jer svaki učenik ima svoj krug djelovanja,niz patnika,koje on po više puta posjećuje; gotovo onako kao što to čini liječnik.-

Ja sam Ga našao,gdje svira na Svojim divnim orguljama - ne da On svira poradi Svojega vlastitoga uživanja muzičkoga i zadovoljstva u glazbi,kao što bi mi to činili,nego zato da se posluži time kao sretstvom izljeva moći.Možemo reći,da je čitavi život Majstora posvećen tomu izljevu,Božanske moći na svijet.Može postojati stotinu načina kojima On to čini i stotinu provodnica,kojima djeluje,ali konačna svrha je uvijek ista.On živi zato da služi čovječanstvu.A mi,Njegovi učenici,treba da se učinimo sposobnima,da budemo uistinu spremni te poslužimo kao prikladno oruđe u Njegovim Rukama,da nas upotrebi za taj veliki cilj - u jednom smislu kao strojeve, koji znaju raditi i pomoću kojih se može lakše da obavlja taj silni posao, te pomoću kojih se može više učiniti u određenom vremenu i određenim utroškom snage,nego što se to inače moglo izvršiti.No svaki učenik treba da pamti da ono što se od njega očekuje,nije puka pasivnost,nego inteligentna i aktivna saradnja u tom radu za svijet,kada ga njegov Majstor na taj način upotrebi kao provodnicu Božanske snage i to često puta tako,da on ovdje dolje na fizičkoj razini nezna za sve pojedinosti od onoga,što je učinjeno kroz njega.On nije samo učenik.kojega Majstor poučava izvjesnim činjenicama;nego je on,kao što sam rekao,naučnik,koji treba da uči kako da sarađuje sa Majstorom tako,da će u budućnosti biti podoban,da samostalno nastavi rad kojega Majstor sada vrši.-

Rekli su nam već davno,da je "prvi korak to da se živi na dobrobit čovječanstva" i da se prvotni cilj Majstora ne smije zaboraviti nikada ni na jednom stepenu puta,jer i naši najveći Majstori još žive za taj cilj sasvim određeno pače više djelotvorno od najmlađega Svojega učenika.Fi-

zički život provodi Majstor u najvećoj čistoći i oni,koji hoće da Mu služe, moraju u tom pogledu da slijede Njegov primjer.Nedavno je rekao naš Gospod Mahačohan:"Želimo da opomenemo naše starije učenike poradi nastojanja,koje nesrećom sada prevladava u svijetu,da snizi sve vrednote i smanji sve zahteve i tražimo od njih da kandidatima ponovno istaknu,kako je apsolutno potrebna "čistoća života",koja je bila prva od zlatnih stepenica,što nam je prije pol stoljeća razložila Upasika /:znači učenika,koji ima žensko tijelo; naslov koji su često primjenjivali Majstori za H.P.B.:/.Oni treba da razumiju,da se to odnosi na fizičku razinu baš tako kao i na više razine i zahtjeva barem da se održava pet zapovijedi koje je postavio Gospod Buddha uključujući ovamo odricanje mesa,alkohola i duhana.-

Ovoga treba da se drže svi učenici, a to nije lak zadatak. Puka sentimentalnost neće ih prevesti kroz ovu "kali-jugu" sumnja,mlohavosti i propusta.Oni moraju razviti jak i zdrav razum,postojanost i sami se žrtvovati.Poštovanje prema onima,koji su vrijedni toga.zahvalnost onima,koji im pomažu,nepokolebljiva vjernost svojim najvišim idealima,posvemašnje izbjegavanje surovoga mišlenja i govora,nepokolebljiva ljubav prema braći i prema svima - to su svojstva,koja uz ostala svojstva mora Naš pravi učenik imati,ako hoće da doista napreduje.-

Ovi propisi nisu nametnuti samovoljno.Oni su izražaj i nužna posljedica stalnih prirodnih zakona, a njih nije moguće mijenjati,ni prilagoditi ih našim slabostima.Ako čovjek odluči da ide tim Putem,on se mora prilagoditi dotičnim okolnostima baš kaošto i onaj,koji hoće da se vježba za rasu,mora svojom voljom da se podvrgne takovim ograničenjima,kakova su potrebna za potpuni razvitak mišica i kretnja.Kao što Sv.Pavao primjećuje:"Oni to čine zato,da dobiju pokvarljivu krunu,ali mi nepokvarljivu" - ili šta više,mi to činimo ne radi ikakvoga ličnog dobitka uopće,nego zato da stećemo najslavnije od svih preimućstva - da postanemo saradnici zajedno sa Bogom, - najviša čast,koja može ikada da ju postigne čovjek.-

✠ C.W.Leadbeater s.r.

Riječi našega Gospoda Čohana nisu bile često objavljene,ali je On milostivo dopustio,da se to učini.Čini se,da u naše doba navlastito ponestaje poštovanja za stvari,koje ga zaslužuju.Kada je nama,koji smo sada stariji,bilo prvi put dozvoljeno u ovoj inkarnaciji,da dođemo u svjesni dodir s našim Majstorima,mi smo osjećali radost i poštovanje,koje je bilo preduboko da bi ga mogli izraziti riječima.Mladež naše sadašnje periode,kako se često čini,očekuje da sve dobije kao svoje pravo više nego kao posljedicu milostivoga i velikodušnog udostojanja naših Viših.Rijetko se obistinila želja pjesnikova,da bi "više poštovanja u nama postojala" prema tome "znanje raste sve više i više".-

/:Primjetba: Oni koji traže Učeništvo Annie Besant,će dobro učiniti,da upotpune gornje retke čitanjem II i XI poglavlja iz "Majstora i Put" od istoga autora.Izd.:/

/:Zlatne stepenice
prevedeno:/